

Beatrice van der Poel en Marcel de Groot raken gevoelige snaar met 'Voor We Verder Gaan'

woensdag, 08 februari 2012 23:37

Door Trudy Rijpstra

Dinsdagavond 7 februari 2012. Het is ijzig koud in Amsterdam, maar in de zaal van De Kleine Komedie is het heerlijk warm. Dat komt niet alleen door de verwarming, maar zeker ook door wat er op het podium gebeurt. Daar gaat de nieuwste voorstelling van Beatrice van der Poel en Marcel de Groot, 'Voor We Verder Gaan' in première.

Voor We Verder Gaan

'Voor We Verder Gaan' is een theaterconcert met prachtige liedjes over de liefde, het leven en de tijd die verstrijkt. IJzersterke teksten en fantastisch gitaarspel raken de toeschouwers recht in het hart. Het decor blinkt uit in eenvoud. Twee krukken, twee microfoons een batterij gitaren in diverse soorten en maten en een aantal pijlen als op een routebeschrijving. 'De vrouw met de zon in het haar' verwijst daar het meest duidelijk naar. Ik wist niet dat een routebeschrijving zo mooi kon zijn.

Sommige teksten zorgen er ook voor dat je voortaan anders naar dagelijkse dingen gaat kijken. Zo zullen bonen in tomatensaus nooit meer hetzelfde zijn. Het blijven 'de bleke lijkjes van onze liefde'. Beatrice realiseert zich ook dat ze steeds minder later over heeft. Uiteraard weten we dat allemaal, maar het raakt toch een gevoelige snaar als dat nog eens verwoord wordt in het theater.

In de loop van het concert denk ik dat er meer chemie te zien zou mogen zijn tussen beide muzikanten, maar al snel zorgen ze ervoor dat ik mijn mening moet herzien. Niet mijn ogen moet ik openen, maar mijn hart. De communicatie tussen deze twee artiesten vindt plaats op een onzichtbaar en veel dieper muzikaal niveau. Deze mensen bevinden zich in ieder in hun eigen wereld, maar die werelden raken tijdens het spelen met elkaar vermengd zonder dat direct oogcontact gemaakt wordt. Dat realiseer ik me op het moment dat ze het lied 'Kringen' brengen. Een lied dat Marcel de Groot schreef toen hij op reis was in Macedonië. Dat land werd op dat moment omringd door landen in oorlog en de inwoners probeerden met man en macht te voorkomen dat de vlam ook in hun land in de pan zou slaan. Wat een indrukwekkende tekst en zo ongelooflijk integer gebracht. Voor zover mogelijk werd het in de zaal nog stiller dan het al was.

Zoals Beatrice van der Poel zelf zegt in de voorstelling.: het is niet erg dat ze niet veel over geluk zingt. Geluk duurt te kort, voor het lied is begonnen is het al weer voorbij. Toch verlaat ik het theater niet met een vervelend gevoel. De liedjes gaan dan weliswaar niet over geluk, maar zijn als het ware een kompas door de liefde en het leven.

Voor iedereen die houdt van een theaterconcert met geweldige gitaarmuziek, mooie melodieën en fantastische teksten is deze intieme en openhartige voorstelling nog tot 29 maart 2012 te zien in diverse theaters in Nederland.

http://www.theaterparadijs.nl/mtp/index.php?option=com_content&view=article&id=2881:beatrice-van-der-poel-en-marcel-de-groot-raken-gevoelige-snaar-met-voor-we-verder-gaan&catid=65:muziektheater&Itemid=400109